

یادداشت صحت و سلامتی
کالیفورنیا چایلد کیر هیلت پروگرام

بیرون نگه داشتن یا مرخص نمودن کودکان به دلیل بیماری

چهار گام برای رسیدن به برنامه صحی تر

وقت یک بار مورد بازبینی قرار دهد. داشتن چنین پالیسی تحریری میتواند از بسیاری برخوردها جلوگیری نماید. از اینکه تمامی کارکنان موارد پالیسی مورد نظر را دریافته و بدانند چگونه آن را به اجرا بگذارند، اطمینان حاصل کنید.

ج. دلایل مرخص کردن کودکان را درک کنید.

- حال کودک به حدی خوب نیست که در فعالیت های روزانه به راحتی شرکت کند.
- توجه مورد نیاز کودک بیشتر از حدی است که کارکنان بتوانند از عهده ی آن در کنار رسیدگی به سایر کودکان برآیند.
- بیماری مورد نظر کودک جزو لیستی قرار دارد که از لحاظ بهداشتی مرخصی او را از محل الزامی می کند.

د. اطلاع دادن به والدین، خانواده ها و والدین کودکان را از اخبار مربوط به مشاهده نشانه های بیماری آگاه ساخته و بعد از وقوع حادثات امراض ساری فوراً به آنها اطلاعاتی بفرستید که در آن نشانه ها و علائم بیماری به همراه دستور العمل های لازم مطرح شده و توضیح داده شده باشد که چه هنگام کودکان مبتلا اجازه بازگشت به محل را دارند.

شرایطی که تحت آن مرخصی توصیه نمی شوند:

برخی شرایط خاص به خودی خود سبب مرخصی کودکان نمی شوند

ا. روز خود را با ارزیابی سلامتی آغاز کنید. برای هر یک از کودکان پس از ورود شان و پیش از ترک محل به همراه والدین، شرایط یک بررسی عمومی را فراهم کنید. شما با آنچه قرار است برای کودکان نورمال به حساب آید آشنائی داشته و در نتیجه می توانید علایم خطر را تشخیص دهید.

- شنیدن- به آنچه والدین و کودک می توانند به شما در مورد وضعیت کودک بگویند، گوش دهید. آیا کودک مشکلات تنفسی داشته و یا سرفه می کند؟ آیا صبحانه خورده است؟
- دیدن- به کودکان نگاه کنید و در جستجوی نشانه های نا آرامی، درد و خستگی مفرط باشید. آیا رنگ کودک پریده، آیا آثار جوش (بخار)، سرخی پوست و آب ریزش بینی و چشم دارد؟
- لمس کردن- با پشت دست خود گردن و صورت کودک را لمس کرده و در جستجوی برآمدگی و یا گرمای غیر طبیعی باشید.
- بوئیدن- به بوهای غیر معمول تنفس و قنذاق توجه کنید.

ب. پالیسی های مرخص کردن یا بیرون نگه داشتن کودکان را برای والدین و همکاران خود تشریح کنید. یک پالیسی درست، واضح و تحریری بیرون نگه داشتن کودکان به دلیل بیماری را داشته باشید و آن را در اختیار والدین هم بگذارید. از مشاور سلامتی گروه خود بخواهید که این پالیسی ها را هر چند

مگر این که توسط مسئولین خدمات صحتی کودک مطرح شوند. با وجود این، دلایل بیان شده در قدم سوم هنوز قابل اجرا هستند.

ا. تب بدون حضور هیچ علامت مشخص دیگر.

ب. مشاهده مکرر تب ها در ادرار و مدفوع، در صورتی که علامت دیگری مشاهده نشود. البته مکرر تب های شیگلا و سالمونلا ازین امر مستثنی هستند.

ج. ورم بدون چرک ملتحمه (التهاب منظمه چشم) به همراه آب ریزش و بدون حضور درد. همچنین درد چشم و سرخی پلک.

د. جوش (بخار) های پوست، بدون تب و سایر تغییرات در رفتار.

ه. عفونت تشخیص شده سی ام وی.

و. حمل کردن ویروس هپاتیت بی (التهاب جگر نوع بی) در صورتی که خطرات طبی چون رفتار تجاوزی دندان کردن (گاز گرفتن)، جوش های مرطوب و خون ریزی مشاهده نشود.

ز. عفونت اچ آی وی در حالی که وضعیت سلامتی، دفاعی (ایمنی) بدن و رفتار کودک مطابق نظر تهیه کننده خدمات پزشکی مناسب باشد.

شرایطی که تحت آن مرخصی توصیه می شوند:

در برخی شرایط مرخصی کودک می تواند تا حد بسیار زیادی توسعه عفونت را کاهش داده و به کودک فرصت بهبودی را بدهد. این شرایط شامل موارد زیر می شوند:

ا. تب طولانی مدت به همراه تغییر در رفتار و سایر علائم بیماری

از قبیل گلو درد، جوش، حالت تهوع، اسهال، گوش درد و غیره.

تعریف تب داشتن درجه حرارت بیش از ۱۰۰ از طریق زیر بغل

است. اندازه گیری تب از طریق دهان نباید برای کودکان زیر ۴

سال انجام شود. همچنین اندازه گیری حرارت از طریق مقعد و یا

استفاده از گرماسنج های جیوه ای (پاره دار) نیز دیگر برای

کودکان توصیه نمی شوند. درجه حرارت بیش از ۹۹ درجه ی فارنهایت برای کودکان زیر ۴ ماه باید توسط یک متخصص امور پزشکی اندازه گیری شود.

ب. وجود علائم و نشانه های ممکن بیماری های شدید مانند خستگی بی اندازه، سرفه خارج از اختیار، گریه دائمی و یا مشکلات تنفسی.

ج. اسهال (مدفوع آبگین یا خون دار).

د. استفراغ بیش از یک بار در طول یک روز.

ه. داشتن جوش های پوستی به همراه تب.

و. گلو درد به همراه تب و زخم های دهان با ریزش دهان.

ز. ترشحات چشم که به صورت زیاد و غلیظ دور چشم جمع شده و خشک می شود. ورم های ویروسی معمولاً آب ریزش شفاف و آبکی داشته و به درمان پزشکی خاصی نیازمند نیستند.

ح. شپش

ط. سرفه های شدید به طوری که کودک سرخ یا بنفش می شود و یا صدای جغ ماندی از او پس از سرفه به گوش می رسد.

ی. کودک آزرده به نظر می آید، دائماً گریه می کند یا توجه بیشتری لازم دارد تا حدی که این باعث غفلت از حال سایر کودکان می شود.

در صورت وجود یک کودک بیمار در برنامه چه کارهایی

لازم است انجام شوند ؟

- سعی کنید کودک را از تماس مستقیم با سایر کودکان باز دارید. اسباب بازی و اشیائی را که ممکن است در دهان بگذارند دور نگه داشته و ضد عفونی کنید. دست های خود را به طور مرتب بشوئید !
- با والدین کودک تماس گرفته و بخواهید که او را هر چه زود تر

- از محل بردارند. کودک را در راحت ترین حالت قرار دهید. آن ها را به حدی در انزوا نگذارید که نتوانند مورد نظارت دائم قرار داشته باشند.
- مراقب علائم مشاهده شده و شدت و ضعف آن در کودک باشید.
- اگر کودک قدرت پاسخ گویی نداشته، مشکل تنفسی دارد و یا غش می کند با 1-1-9 تماس بگیرید.
- اقدامات خود را به همراه تاریخ، زمان، علائم مشاهده شده، اعمال صورت گرفته، کسانی که این اعمال را انجام داده اند، در پرونده (دوسییه) کودک درج کنید و حتماً آن را امضا کنید.
- اوقاتی که درخواست کمک های اضطراری ضروری است
- در برخی از شرایط درخواست کمک های اضطراری ضرور است. اگر والدین کودکان در دسترس هستند از ایشان بخواهید تا در اسرع وقت خود را رسانده و موضوع را با خدمت دهندگان امور پزشکی خود در میان بگذارند. اگر پزشکان یا والدین کودک به سرعت در اختیار نیستند با 1-1-9 برای کمک فوری تماس بگیرید.
- درد شکم آن چنان شدیدی دارد که باعث فریاد و گریه شود.
- درد شکم بدون اسهال و تهوع داشته باشد.
- در مدفوع خون یا رنگ غیر طبیعی و سیاه داشته باشد.
- کودک در طول ۸ ساعت گذشته ادرار نکرده و دهان و زبان او بسیار خشک باشد.
- کودک بعد از یک ضربه محکم سر، آب ریزش دوامدار از بینی داشته باشد.

منابع معلومات بیشتر

مراقبت از کودکان مان، استانداردهای اجرائی صحت و سلامتی ملی: دستورالعمل های برنامه های مراقبت از کودکان بیرون خانه و اشنگتن دی سی: انجمن بهداشت عمومی آمریکائی و آکادمی آمریکائی پزشک کودکان (۱۹۹۲)

حفظ سلامتی کودکان: جلوگیری از نشر بیماری های واگیر در مراکز نگهداری کودکان. مرکز آموزش کالیفرنیا (۱۹۹۴).

لین دیلی، مارچ ۲۰۰۳

در صورت مشاهده ی موارد زیر به سرعت با والدین کودکان تماس گرفته و کمک های اضطراری را درخواست کنید:

- طفل زیر ۴ ماه درجه حرارت زیر بغل بیش از ۱۰۰ درجه فارنهایت داشته باشد.
- طفل بالای ۴ ماه درجه حرارت زیر بغل بیش از ۱۰۵ درجه فارنهایت داشته باشد.
- کودک زیر ۴ ماه بیش از دو بار استفراغ غیر طبیعی پس از تغذیه داشته باشد (منظور بالا دادن شیر نیست).
- کودکی که بسیار بیمار به نظر می رسد و احتمال می رود به سرعت حال بدتری پیدا کند.